

de specialist in uw regio stelt zich aan u voor

Andromeda is een gezondheidscentrum, waar fysiotherapeuten, manueel therapeuten, een bekkenfysiotherapeut en osteopaten samenwerken. Een diversiteit aan mensen met eenzelfde grote verscheidenheid aan klachten bezoeken dagelijks dit centrum. Aan de hand van de klacht wordt gekeken welke behandelmethode het meest geschikt is. Indien nodig wordt men doorverwezen binnen het centrum. Het is de bedoeling om via een regelmatig terugkerende rubriek een indruk te geven van de dagelijkse activiteiten binnen het centrum en de mogelijkheden die de verschillende verbijzonderingen binnen het Andromeda Gezondheidscentrum aan patiënten kunnen bieden. Deze keer vertelt een osteopaat wat hij in zijn praktijk tegenkomt.

Fysiotherapie – Manuele Therapie – Bekkenfysiotherapie – Osteopathie

“Ik heb sinds twee maanden pijn aan de achterkant van mijn rechter bovenbeen. Ik heb toch niets bijzonders gedaan. Althans geen andere belasting dan andere weken. Ik doe regelmatig aan sport. Ik begrijp er niets van. Ik ben wel eens eerder bij u geweest voor iets anders. Vandaar mijn komst. Hopelijk kunt u iets voor mij betekenen.”

Een patiënte, leeftijd vijftiendertig jaar, stelt mij deze vraag. Of osteopathie iets voor iemand kan betekenen is nog voor velen een vraag. Dat heeft uiteraard alles te maken met het feit dat osteopathie een nog relatief onbekende therapie is. Dat geldt voor Nederland en nog enige landen in Europa. In Amerika is deze benadering al lan-

ger bekend; om precies te zijn sinds 1893 toen de eerste universiteit voor osteopathie is gesticht.

Een osteopaat is altijd op zoek naar twee zaken. Ten eerste probeert hij de structuur te achterhalen, die verantwoordelijk is voor de klacht. Ten tweede probeert hij te begrijpen waarom daar veranderingen zijn ontstaan. Dit om duidelijkheid te krijgen, zowel voor de osteopaat als voor de patiënt. Dit kan leiden tot adviezen ten aanzien van de leefstijl; andere voeding, andere sport etc. Een osteopaat betreft het gehele lichaam bij het onderzoek. Hij is niet alleen geïnteresseerd in het bewegingsapparaat met zijn spieren, botten en gewrichten, maar ook in de organen en het hoofd. Hij heeft geleerd en ervaren dat er zeer veel bijzondere relaties

liggen in het lichaam. En dat dit lichaam bijzonder is ervaren wij met z'n allen iedere dag. Vandaar zijn uitgebreide vragenlijst.

“Andere klachten elders in het lichaam, eerder doorgemaakte ziekten of operaties, bepaalde klachten in de familie?”, vraag ik. “Ja, ik heb ook regelmatig een knagend gevoel in mijn rechter flank; pijn is een te groot woord. Ik heb ook verscheidene urineweginfecties gehad, zo rond mijn 20e jaar. Ik kan regelmatig mijn nek niet lekker draaien en als ik enige tijd niet heb gebadmind en daarna weer begin dan krijg ik snel minder kracht in mijn rechter hand en soms ook tintelingen in de vingers van mijn rechter hand. Goh, ik lijk wel een zeur als ik mezelf zo hoor praten. Maar jij vraagt er zelf naar”.

En inderdaad. Dit zijn voor mij zeer relevante zaken.

Verder onderzoek, louter met mijn handen, brengt aan het licht dat er geen neurologische structuren bij betrokken zijn; wel een bindweefselketen. Deze bindweefselketen of fascia, o.a. vastgehecht rond spieren en organen, kent een te hoge spanning en wordt bij deze patiënte “aangetrokken” door het kapsel van de rechter nier. Wat mij nu interesseert is de vraag waarom deze nier zich zo gedraagt en waarom hij nu pas, sinds twee maanden, klachten geeft. De diepere oorzaak kan op verschillende vlakken liggen: een auto-ongeval, een bacteriële belasting, zoals bijvoorbeeld bij een keelontsteking, of emotionele stress.

“Kun jij je herinneren of een van

deze zaken zich ooit bij jou heeft voorgedaan en of die mogelijk een verband heeft met de zgn. active-ring enige maanden geleden?” Patiënte dacht even na en zei toen: “Ik heb inderdaad op mijn 16e jaar een ongeval met mijn fiets gehad. Een auto komend van rechts had mij niet gezien en heeft mij geschept. Ik ben over de motorkap geslagen. Gelukkig kwam ik er met wat kneuzingen vanaf. En ja, ik ben tien weken geleden van de trap geschoten met mijn jongste kind in mijn armen. Maar dit had zich binnen een dag hersteld. Zou het daar mee te maken hebben?”

Ik sta als osteopaat open voor alle relaties en leer nog iedere dag. Het gedrag van het lichaam doet mij iedere keer weer versteld staan. Zo ook het genezingsgedrag van deze patiënte. Drie behandelingen met milde technieken aan o.a. de rechter nier waren voor het lichaam voldoende om zich te herstellen van alle klachten. Ik heb patiënte wel gevraagd om over een jaar nog eens langs te komen, ter controle. Wat heb ik toch een schitterend beroep.

*T. van der Heiden,
een van de twee osteopaten in het AGC*